

1. Волошук Л.О. Обліково-аналітичне забезпечення управління інноваційними розвитком підприємства / Л.О. Волошук // Збірник праць ОНАУ, Одеса., 2011 – С. 6-10.
2. Голубнича Г.П. Удосконалення обліково-аналітичного інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень / Г.П. Голубнича // Економіка АПК. – 2010. - №5. – С. 10-15.
3. Житний П.Є. Облікова політика в умовах розвитку фінансово-промислових систем: методологія та організація: Монографія / П.Є. Житний. – Луганськ: Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2007. – 352 с.
4. Клевець В.Б. Облікова політика за стандартами: Монографія / В.Б. Клевець. – Тернопіль: Екон. думка, 2007. – 313 с.

Чорнишук Аліна Іванівна,

студентка спеціальності 6.030509 "Облік і аудит" економічного факультету

ПВНЗ "Буковинський університет", м. Чернівці

Науковий керівник: к.е.н., доцент Штогринець Н.В.

ГОСПОДАРСЬКІ ВІДНОСИНИ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ

Аграрний сектор посідає важливе місце в економіці суспільства. Від його розвитку залежить нормальне функціонування всього господарства країни й добробут людей. Аграрно-промисловий комплекс - сукупність галузей народного господарства, зайнятих виробництвом, переробкою, зберіганням і доведенням до споживача сільськогосподарської продукції, та система економічних відносин, які виникають при цьому.

У процесі виробництва сільськогосподарської продукції його учасники об'єктивно вступають у певні зв'язки й відносини, які потребують чіткої регламентації. Спільна праця повинна бути належним чином організована, впорядкована, приведена в систему трудової діяльності людей. Управління виробничою діяльністю в трудових колективах здійснюється за допомогою впровадження прогресивних, науково обґрунтованих форм організації праці. Розвиток же самого аграрного сектора залежить від сукупності господарських (виробничих) відносин, які складаються в ньому [4.с. 520].

Господарські (виробничі) відносини в аграрному секторі це: відносини, які виникають з приводу, по-перше, привласнення й використання землі та інших засобів сільськогосподарського виробництва; по-друге, виробництва, розподілу, обміну й споживання сільськогосподарської продукції та послуг [1.с. 530].

Сферу аграрних господарських відносин становлять виробничо-господарські, організаційно-господарські та внутрішньогосподарські відносини. Провідну роль у сфері аграрних відносин відіграють виробничо-господарські відносини. Предметом правового регулювання господарських відносин в сільському господарстві є суспільні відносини, що функціонують у сфері виробництва і опосередковують зв'язки між людьми з організації трудового процесу.

В агропромисловому комплексі господарські відносини будуються на таких єдиних принципах: загальності праці, оплаті її відповідно до кількості та якості, правильного поєднання громадських і особистих інтересів, матеріальній заінтересованості працівників, охороні праці, свідомій трудовій дисципліні, планомірному використанні трудових ресурсів, відносинах та інше [3.с. 415].

Вивчаючи аграрні правові відносини, юридична наука особливу увагу приділяє обліку особливостей сільського господарства в правовому регулюванні, впливу права і законодавства на формування аграрного ринку та виведення сільського господарства із кризової ситуації. Однак найбільш важливою залишається проблема правових методів державного регулювання аграрного виробництва. Сьогодні розвиток сільського господарства в нашій країні розглядається в якості одного з пріоритетних національних проєктів. Це говорить про те, що в аграрній сфері накопичилося безліч серйозних проблем, які потребують свого вирішення.

Відносини у сфері виробничо-господарської діяльності агропромислових підприємств регулюються Конституцією України, Господарським і Цивільним кодексами, законами України, нормативно-правовими актами Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правовими актами інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також іншими нормативними актами [5.с. 560].

До основних законів, що регулюють виробничо-господарську діяльність агропромислових підприємств, належать закони України «Про колективне сільськогосподарське підприємство», «Про сільськогосподарську кооперацію», «Про фермерське господарство» та інші.

До загальних законодавчих актів належать Цивільний і Господарський кодекси України, закони України «Про господарські товариства», «Про колективне сільськогосподарське підприємство», «Про фермерське господарство», «Про сільськогосподарську кооперацію», які визначають загальні правові засади спеціальної правосуб'єктності суб'єктів аграрного господарювання у сфері фінансової діяльності [2.с. 288].

Отже, агропромисловий комплекс є суттєвою складовою нашого суспільства. Тому на сьогоднішній день дуже важливо вдосконалювати та модифікувати його, поглиблювати знання у різних його сферах та в правовому регулюванні. Агропромислова політика повинна спрямовуватися на забезпечення потреб агропромислового комплексу вітчизняною промисловістю, закупівлею сільськогосподарської техніки, високоякісних сортів посадкового матеріалу, високопродуктивної худоби, хімічних добрив та інше, а також на покращення соціальних програм, що стосуються проблем аграрного сектору.

Список використаної літератури

1. Башнянін Г.І. Політична економія / Башнянін Г.І., Лазур П.Ю. – Київ, 2012. - 530 с.
2. Мочерний С.В. Основи економічної теорії / Мочерний С.В., В.Г. Скотний – Львів, 2011. – 285-290 с.
3. Ніколенко Ю.В. Політична економія / Ю.В. Ніколенко – Київ, 2009. – 412- 418 с.
4. Оганян Г.А. Політична економія / Г.А. Оганян – К.: «Урожай» 2011. – 520 с.
5. Степури О.С. Політична економія / О.С. Степури – К.: «Кондор» 2011. – 560 с.